

ת"פ 57514/11/13 - מדינת ישראל נגד י פ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 57514-11-13 מדינת ישראל נ' פ(עציר)

בפני בעניין:
כב' השופט ד"ר שאול אבינור
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ורד ליכטר-סול

המאשימה

נגד

י פ (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד יפעת כץ

הנאשם

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמות לעניין העונש - על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות בהן הואשם בכתב האישום המתוקן. כתב האישום המתוקן כולל שלושה אישומים, שעיקרם עבירות נגד המתלוננת, זוגתו-לשעבר של הנאשם. למתלוננת שתי בנות קטנות מקשר זוגי, הקודם לקשר עם הנאשם (להלן - הבנות). הנאשם הינו גרוש ואף לו שני ילדים קטנים משלו.
2. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 21.11.13 דרש הנאשם מהמתלוננת להתלוות אליו למסיבה בדירת אחותו (להלן - הדירה). המתלוננת, יחד עם הבנות, נסעה עם הנאשם לדירה. במהלך המסיבה צרך הנאשם אלכוהול והמתלוננת אמרה לאחת הנוכחות במקום שתאמר לו להישאר במקום. הנאשם, ששמע את דברי המתלוננת, התנפל עליה ואמר לה: "את פתחת את הפה שלך, עכשיו צאי הולכים הביתה". הנאשם הוציא את המתלוננת מהדירה, בעת שהחזיקה את אחת הבנות על ידה ואת השנייה אחזה בידה, ואז תקף אותה, פעמיים, בכך שדחף אותה ואמר לה: "תלכי כבר".
3. בהמשך הדברים הגיעו שוטרים לדירה ואף הנאשם חזר לדירה. הנאשם נשאל על ידי השוטרים לפרטי זהותו, ובתגובה נמלט מן הדירה ונתפס רק לאחר מרדף. הנאשם סירב למסור את פרטיו לשוטרים ואמר לאחד השוטרים: "יש לי סכין גילוח בפה, אני יבלע אותו וישפריץ פה דם". השוטר ביקש מן הנאשם להוציא מפיו את הסכין אך הנאשם סירב, המשיך להשתולל בניידת ועלב בשוטרים בכך שקילל אותם קללות נמרצות. באישום זה (האישום הראשון) הואשם הנאשם בעבירות של תקיפה סתם, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), והעלבת עובד ציבור, לפי הוראות סעיף 288 לחוק העונשין.

4. על פי עובדות האישום השני, ביום 22.11.13 שוחרר הנאשם בתחנת משטרה בתנאי איסור יצירת קשר בכל דרך שהיא עם המתלוננת, לתקופה של חמישה ימים. בו ביום הפר הנאשם את ההוראה החוקית האמורה בכך שהתקשר למתלוננת ואמר לה שהוא רוצה לבוא לדירתה. המתלוננת סירבה, אזי דרש ממנה הנאשם 7,000 ₪. מספר שעות לאחר מכן התקשר הנאשם שוב למתלוננת, שאל אותה אם ארגנה את הכסף, ומשהשיבה בשלילה איים עליה בכך שאמר לה: "אני לא רוצה כסף, אני ואת נעלה ביחד למעלה, יש תאריך לכל אחד גם לבחור מאתמול שנתן מכות לי יש תאריך". המתלוננת שאלה את הנאשם אם היא צריכה להזמין משטרה והנאשם השיב לה: "כן תזמיני משטרה, את צריכה משטרה, אני אבוא אליך, אני אבוא לכולם, לאחותך, לאמא שלך, לכולם, אני אראה לך, עזבת את הבית, אחרי 2 דקות העלית לשם בחור אני רואה הכל אני עוקב אחריך", והוסיף ואמר למתלוננת שלא תיפטר ממנו כל כך מהר ודרש חצי מהרכוש.

5. בהמשך הדברים (באותו היום, 22.11.13) הסיג הנאשם את גבולה של המתלוננת בכך שטיפס לדירתה, הנמצאת בקומה שלישית, שבר את חלון המטבח ונכנס לדירה. הנאשם הזיק בזדון לרכוש המתלוננת בדירה בכך שניפץ מסך טלוויזיה בסלון, מסך מחשב בחדר השינה וגם פגע בדלת העליונה של המקרר. הנאשם נעצר בתוך הדירה, כשהוא שכוב מתחת למיטה, על ידי שוטרים שהוזעקו למקום. לאחר מעצרו איים הנאשם על שוטר בכך שאמר לו: "אם א(ת)ם לא מורידים לי את האזיקים אני בולע סכינים אשר קיימים אצלי בפה". באישום זה (האישום השני) הואשם הנאשם בעבירות של איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין, הפרת הוראת חוקית, לפי הוראות סעיף 287(א) לחוק העונשין, והסגת גבול, לפי הוראות סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין. יש להעיר כי באישום זה הואשם הנאשם גם בעבירה של העלבת עובד ציבור, אך על פני הדברים מדובר בטעות שכן עובדות האישום אינן מגבשות עבירה זו.

6. על פי עובדות האישום השלישי, ביום 5.10.13 התקשר הנאשם אל המתלוננת ואיים עליה בכך שאמר לה שאם לא תבוא הביתה הוא יהרוס לה את האוטו וישרוף אותו. המתלוננת הגיעה לתחנת משטרה כדי להגיש תלונה נגד הנאשם. בו בזמן התקשר אליה הנאשם ואיים עליה בכך שאמר לה: "איפה את? אני ארצח אותך", "איפה את יא בת זונה אני אזיין אותך איפה את?" בהמשך הדברים נעצר הנאשם והובא לתחנת משטרה. הנאשם הזיק בזדון לרכוש התחנה בכך שהניף את פלג גופו העליון בחוזקה לעבר תמונה בתחנה וניפץ את הזגוגית של התמונה. באישום זה (האישום השלישי) הואשם הנאשם בעבירות של איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, והיזק לרכוש במזיד, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין.

7. הנאשם הודה כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן הנ"ל ועל יסוד הודאתו הורשע בעבירות בהן הואשם בכתב האישום המתוקן.

ב. תסקירי שירות המבחן:

8. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר, שייערך על ידי שירות המבחן. התסקיר הראשון שהתקבל (מיום 1.4.14) סקר בהרחבה את נסיבות חייו של הנאשם - יליד 1978, כאמור גרוש ואב לשני ילדים קטנים - שהינו בעל רקע אישי ומשפחתי מורכב.

9. התסקיר נערך על יסוד היכרות מוקדמת של שירות המבחן עם הנאשם, פגישה עמו בבית

- המעצר ופגישה עם המתלוננת. באשר לרקע לביצוע העבירות נשוא כתב האישום דנא צוין בתסקיר:
- י הסביר העבירות שביצע על רקע התמכרותו לאלכוהול לאורך חייו, תיאר התנהגותו האלימה והאובססיבית כלפי בת זוגו, המתלוננת, וכן בעברו כלפי גרושתו, בעיקר כשהוא תחת השפעת אלכוהול. שהתמכר להרואין עד שנת 2007 ובהמשך התמכרות זו התחלפה באלכוהול. כיום מסוגל להכיר בקשייו, בחוסר היציבות שגילה לאורך השנים ובדפוסי אלימות מושרשים.**
10. המתלוננת מסרה לשירות המבחן כי היא רואה חשיבות בשילובו של הנאשם בטיפול. לדבריה, בתחילת מעצרו יצר עמה הנאשם קשר, אך בהמשך היא הציבה לו גבולות ומאז נותק הקשר ביניהם.
11. חרף הקשיים שבהתנהלות הנאשם, הן ביחסיו עם בנות זוג והן בהתמכרותו האינטנסיבית והכרונית לאלכוהול, המליץ שירות המבחן לבחון את אפשרות שילובו בקהילה טיפולית סגורה לגמילה מאלכוהול, ועתר לדחיית הדיון לצורך זה. שירות המבחן ציין כי ב"כ הנאשם כבר פנתה לקהילת "רוח מדבר" (להלן - הקהילה הטיפולית) והמליץ, בסיפא לתסקיר, על נקיטה בדרך טיפולית בכפוף לכך "**שוועדת הפיילוט תבחן תחילה התאמתו (של הנאשם - ש.א.) לטיפול בקהילה ותוכל לשקול הקהילה ההולמת לצרכיו.**"
12. בית המשפט נעתר לבקשת הדחייה ושירות המבחן הגיש תסקיר משלים (מיום 21.5.14), שהתבסס על פגישה עם גיסו של הנאשם ועל האינפורמציה שנתקבלה מוועדת הפיילוט. בתסקיר המשלים צוין:
- ...הועברה לנו הערכת הגורמים בפיילוט, לפיה מעבר לנטייתו של י לצריכת אלכוהול בלתי מבוקרת ולהשפעה הקשה של הרגל זה על התנהגותו והדינמיקה הזוגית, מאופיין י בדפוסים אלימים מבוססים, שבאו לידי ביטוי לאורך השנים במעורבותו בהתנהגות אלימה ופוגענית בהקשרים מגוונים ובהתנהגות שולית ועבריינית. ההערכה היא, כי נוכח דפוסיו, הקושי שגילה בהתמודדות מול סמכות לאורך השנים, לרבות העובדה כי שוחרר ממאסר ממושך ביולי 2013 וחזר להתנהג באופן בעייתי, ללא שהושגה הרתעה ממשית - לא ניתן יהא להפחית הסיכון בחלופה כקהילה...**
13. על רקע זה ציין שירות המבחן כי אין בידו להמליץ על שחרור הנאשם לקהילה הטיפולית, חרף המוטיבציה שהביע.
14. ב"כ הנאשם מתחה ביקורת חריפה על מסקנות התסקיר המשלים. לשיטתה, בתסקיר המשלים יש משום שינוי מוחלט של המלצות התסקיר הראשון, וזאת מבלי ששירות המבחן נפגש עם הנאשם אלא אך ורק בהסתמך על המלצות ועדת הפיילוט. בנסיבות אלה עתרה ב"כ הנאשם לשחרור הנאשם לקהילה הטיפולית חרף האמור בתסקיר המשלים ולחילופין לזימון קצינת המבחן להיחקר על מסקנותיה. בשלב מאוחר יותר צמצמה ב"כ הנאשם את בקשתה החלופית הנ"ל לעתירה למשלוח שאלות הבהרה לקצינת המבחן.
15. בית המשפט נעתר לבקשה למשלוח שאלות הבהרה לקצינת המבחן. בתגובה לשאלות אלה הכין שירות המבחן תסקיר משלים נוסף (מיום 17.8.14), שבמסגרתו כלל את התייחסותו לשאלות ב"כ הנאשם. התסקיר המשלים הנוסף התבסס על שיחות נוספות עם הנאשם ועם המתלוננת, כמו גם על מידע מעו"ס בית המעצר, וחזר על העמדה השלילית ביחס לטיפול בנאשם במסגרת קהילה טיפולית.

16. בתסקיר המשלים הנוסף צוין, בין השאר:

...כאמור, לקראת הדין הנוכחי קיימנו שיחה נוספת עם יבית המעצר "רימונים". נוכח חלוף הזמן בחנו מצבו כיום, התייחסותו לעמדת הוועדה ולעמדת שירותנו ונכונותו לטיפול במסגרת שב"ס. יביטא אכזבה נוכח עמדת הוועדה המקצועית של תכנית בימ"ש סמים ועמדת שירותנו בעניינו ורצון להשתלב בטיפול במסגרת כקהילה טיפולית. בדומה למפגשנו הראשון עמו, התייחס להתנהגותו הבעייתית בעבירות בגינן עצור וכן לאורך השנים בהקשרים שוליים, לדפוסיו העברייניים והאלימים, שהוערכו על ידו כעמוקים וכאלה שיסכלו סיכויי הצלחתו בטיפול. עם זאת התרשמנו כי ילא רואה דיו את ההקשרים ואת הצורך לתת קדימות לטיפול בהתנהגותו ובדפוסים האלימים. הוא חזר וביקש לשקם את עצמו והתקשה לקבל הערכתנו כי נוכח מאפייניו ודפוסיו יתקשה להשתלב בטיפול מחוץ לבית המעצר.

17. עוד צוין, בתסקיר המשלים הנוסף, כי בשיחה נוספת עם המתלוננת עלה כי לאורך התקופה שחלפה לא יצר עימה הנאשם כל קשר. לדבריה, היא המשיכה בחייה והיא אינה מעוניינת בקשר כלשהו עם הנאשם.

ג. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

18. כראיות לקביעת העונש הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ע/1), וכן שני גזרי דין שבהם הושתו על הנאשם מאסרים על תנאי, שהינם בני הפעלה בתיק דנא: גזר הדין בת"פ 44003-01-12 (בבית משפט השלום בראשון-לציון) בו הושת על הנאשם עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים (ר' ע/2). באותו מקרה הורשע הנאשם בעבירה של איומים כלפי גרושתו), וגזר הדין בת"פ 41474-07-12 (בבית משפט השלום בראשון-לציון) בו הושת על הנאשם עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים (ר' ע/3). באותו מקרה הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה ואיומים כלפי גרושתו).

19. ב"כ המאשימה ציינה את הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם: ההגנה על כבודן, ביטחונן ורכושן של נשים (בנות זוג) וההגנה על שוטרים העוסקים באכיפת החוק. בנסיבות העניין עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחמי עונש הולמים מחמירים: באישום הראשון בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל, באישום השני בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל, ובאישום השלישי בין מאסר קצר לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

20. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עתרה ב"כ המאשימה להחמיר עם הנאשם נוכח עברו המכביד והתנהגותו האובססיבית והאלימה. ב"כ המאשימה ביקשה לדחות את המלצות המומחה מטעם הנאשם (שבחוות דעתו נדון להלן) ולגזור על הנאשם עונש ברף של שני שלישי, במתחם העונש ההולם, בגין כל אישום, במצטבר. בנוסף עתרה ב"כ המאשימה להפעלת העונשים המותנים במצטבר לעונש המאסר בפועל שייגזר על הנאשם וכן לגזירת מאסר מותנה ולהשתת פיצויים וקנס כספיים.

21. ב"כ הנאשם הגישה, כראיות לקביעת העונש, חוות דעת, אותה ערך הפסיכולוג ד"ר אורי רסובסקי (ס/1; להלן - הפסיכולוג), וכן מכתב מטעם הנאשם (מיום 20.3.14, ס/2). בחוות הדעת ס/1 הצטרף הפסיכולוג להמלצות התסקיר הראשון וטען כי הנאשם בשל ומתאים לתכנית טיפולית, וכי ראוי לנקוט

בעניינו של הנאשם בדרך זו.

22. הפסיכולוג מתח ביקורת על המלצתה השלילית של ועדת הפיילוט, שאף לא פגשה בנאשם. בהקשר זה הדגיש הפסיכולוג כי לנאשם מוטיבציה גבוהה לשיקום, וכי בעבר הוא מעולם לא שולב בתכנית טיפולית ולא ניתנה לו הזדמנות להתערבות טיפולית.

23. הפסיכולוג גם העיד לפניי ועמד על מסקנותיו; וכדבריו:

...במקרה הנוכחי, ההתרשמות שלי באופן כללי מהמוטיבציה של הנאשם היתה מאוד חזקה לעבור תהליך שיקומי, התרשמתי שהניסיון לקבל את התהליך השיקומי אינו נובע מתוך מוטיבציה להימנע מעונש אלא כדי לשקם את החיים שלו, ולכן מצאתי מקום לומר לסנגוריה שיש מקום לחוות דעת... (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 15 ואילך).

24. הפסיכולוג המליץ עוד על שילובו של הנאשם בקהילה הטיפולית, שלשיטתו הינה מסגרת הולמת בנסיבות העניין. לגישתו, טיפול במסגרת הקהילה הטיפולית עשוי להפחית מאוד את מסוכנותו של הנאשם, בפרט בהתחשב בעובדה שהנאשם מצוי תקופה ממושכת ללא התמכרות וללא התפרצויות אלימות (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 14 ואילך).

25. במכתב מטעם הנאשם, שכותרתו "בקשה להתקבל לקהילה הטיפולית", רשמה ב"כ הנאשם את דברי הנאשם, בהם בין השאר צוין:

...בתיק שבו אני עצור, גרמתי נזק וצער לבת זוגי לשעבר, בכך שאיימתי עליה, דחפתי אותה והתנהגתי אליה בצורה חסרת גבולות. אני מצטער מאוד על מה שעשיתי ועל ההתפרצות כלפי השוטרים, ומבין שזה נגרם בעיקר בגלל שימוש באלכוהול. אני מאוד רוצה, ומתחנן לקבל הזדמנות לטפל בעצמי, ולא לשוב למצבים הקשים שאליהם אני נקלע בעקבות ההתמכרות שלי... (ר' 2/ס).

26. על רקע ראיות אלה עתרה ב"כ הנאשם לנקיטת הליך טיפולי בעניינו של הנאשם, חרף ההמלצה השלילית של שירות המבחן. ב"כ הנאשם שבה ומתחה ביקורת חריפה על המלצות שירות המבחן והשינוי שחל בהן (ר' גם בפסקה 14 דלעיל), ואף על כך ששירות המבחן בחר להשיב על שאלות ההבהרה ששלחה לו בדרך של עריכת תסקיר משלים נוסף, במיוחד כאשר לגישתה אין בתסקיר האמור מענה למרבית שאלות ההבהרה.

27. לשיטת ב"כ הנאשם לא היה מקום שבעניין בקשת הנאשם להשתלב בהליך טיפולי יסתמך שירות המבחן באופן בלעדי על המלצות ועדת הפיילוט, שהקריטריונים שלה הם ספציפיים. כל זאת במיוחד נוכח העובדה שוועדת הפיילוט לא פגשה בנאשם, וכאשר עסקינן בנאשם הזועק לעזרה אשר מעולם לא ניתנה לו הזדמנות טיפולית.

28. לחילופין עתרה ב"כ הנאשם להקלה בעונשו של הנאשם. ב"כ הנאשם הדגישה את התיקונים שנערכו בכתב האישום על רקע קשיים ראייתיים, כאשר העבירות החמורות - שכללו אלימות ממשית כלפי המתלוננת - הוסרו מכתב האישום המתוקן. כתב האישום המתוקן, מבלי להקל בו ראש, כולל עבירות שהן ברף הנמוך לסוגיהן. בנוסף, האישום הראשון עניינו באלימות מינורית (דחיפות) ויתר האישומים אינם כוללים אלימות כלפי הגוף. לשיטת ב"כ הנאשם, באישומים כגון אלה הענישה המקובלת בפסיקה הינה ענישה מקלה, ועתירתה היא לנ ג דרך זו גם עם הנאשם דנא.

29. ב"כ הנאשם הדגישה את הודאתו של הנאשם ואת נטילת האחריות על מעשיו. ב"כ הנאשם ערה כמובן לעברו הפלילי של הנאשם, אך לשיטתה עבר זה אינו מכביד שכן הרשעתו האחרונה של הנאשם בגין אלימות הינה מלפני 12 שנים. ב"כ הנאשם ביקשה אפוא להקל בעונשו של הנאשם, ובהקשר זה גם להתחשב בהיבט השיקומי כפי שבא לידי ביטוי בחוות דעתו של הפסיכולוג, היבט שמאפשר לבית המשפט לחרוג לכף קולא ממתחם העונש ההולם.
30. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע חרטה על מעשיו ושב וביקש להשתלב בהליך טיפולי.

קביעת מתחם העונש ההולם:

31. בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.
32. מקובלים עליו טיעוני ב"כ המאשימה באשר לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם. יחד עם זאת, מתחמי העונש ההולמים להם עתרה ב"כ המאשימה הינם חמורים מדי בהתחשב בנסיבות העניין, שכן על פי עובדות כתב האישום המתוקן עסקינן באירועים בהם היתה אלימות מינורית: באישום הראשון, אלימות כלפי הגוף שהתבטאה בדחיפות, ובאישומים השני והשלישי, אלימות מוגבלת כלפי הרכוש.
33. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם לאישום הראשון ולאישום השני (שמבחינת רמת החומרה הכוללת הינם זהים) הינו בין חודשיים מאסר בפועל לבין שמונה חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לאישום השלישי הינו בין ענישה צופה פני עתיד לבין שישה חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

34. בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.
35. באשר לנאשם דנא, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:
- הרשעות קודמות** - לנאשם 12 הרשעות קודמות במגוון של עבירות, עוד מהיותו קטין. הרשעות אלה כוללות הרשעות בגין ביצוען של עבירות רכוש ואלימות, לרבות אלימות כנגד בת זוג. הנאשם אף ריצה בעברו עונשי מאסר בפועל, שלא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות, וגם מאסרים מותנים התלויים ועומדים נגדו לא הרתיעוהו.
- הודאה ונטילת אחריות** - הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, נטל אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה. נסיבות אלה - שבגינן גם נמנע מהמתלוננת הצורך להעיד בבית המשפט - יש כמובן לזקוף לזכותו של הנאשם.

נתוניו האישיים של הנאשם - הנאשם הינו יליד 1978 ונסיבותיו האישיות פורטו, כאמור, בתסקירי שירות המבחן. הנאשם שב והביע מוטיבציה לשינוי דרכיו ולבניית עתיד אחר, והצהרות אלה - שתקוות בית המשפט היא כי תתממשה - יש לזקוף לזכותו.

דיון והכרעה:

ו.

36. עסקינן במקרה מורכב. מחד גיסא, לכף חומרא יש לציין כי עסקינן בעבירות אלימות כלפי בת זוג, עבירות שהן מהמכוערות והבזויות שבעבירות. בנוסף, עסקינן בנאשם בעל עבר מכביד, הכולל מאסרים בפועל ומאסרים מותנים, שלא הרתיעוהו מלשוב לסורו. ואם לא די בכל אלה, עברו של הנאשם אף כולל שתי הרשעות בעבירות נגד גרושתו, זוגתו הקודמת לפני המתלוננת.
37. מאידך גיסא, לכף קולא יש לזקוף את התיקונים המשמעותיים בכתב האישום, כמו גם את הודאתו של הנאשם, אשר בין השאר חסכה את עדות המתלוננת. עוד יש מקום ליתן משקל לדברי הנאשם באשר לרצונו לעבור טיפול ולהשתקם, ובהקשר זה יש ליתן משקל מה גם לחוות דעתו של הפסיכולוג.
38. כפי שטענה ב"כ הנאשם, ובצדק, שיקולי שיקום מתירים סטייה ממתחם העונש ההולם לכף קולא; והכל כאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין. בהקשר זה גם ניתן להבין את תסכולה של ההגנה מהשינוי שחל בעמדת שירות המבחן. יחד עם זאת יש להדגיש, כי השינוי בעמדת שירות המבחן לא נבע רק מעמדת ועדת הפיילוט. במסגרת הכנת התסקיר המשלים הנוסף נפגש שירות המבחן בשנית עם הנאשם, וערך ניתוח עדכני ומנומק של מצבו, ניתוח שלרקעו נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.
39. אך מובן הוא כי המלצות שירות המבחן אינן מחייבות את בית המשפט. ואולם, במקרה דנא, נוכח עברו הפלילי של הנאשם והנסיבות שפורטו בהרחבה בשלושת תסקירי שירות המבחן אין מקום להורות כעת - גם בהתחשב באמור בחוות דעת הפסיכולוג - על שחרור הנאשם לקהילה טיפולית, וגם אין מקום לסטות לכף קולא ממתחמי העונש ההולמים; אם כי יש מקום לגזירת עונשו של הנאשם בחלקם התחתון של מתחמי העונש ההולמים.
40. במקרה דנא יש לנקוט בדרך של גזירת עונש אחד לכלל האירועים, כאמור בהוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, בפרט כאשר עסקינן באירועים סמוכים יחסית בזמן. לפיכך, בהתחשב במכלול הנסיבות לחומרא ולקולא אשר פורטו לעיל, ותוך מתן משקל גם לריבוי העבירות, אני גוזר את עונשו של הנאשם, ברכיב המאסר בפועל, לתקופה של שלושה חודשים.
41. באשר למאסרים המותנים אין מקום לסטות, במקרה דנא, מהכלל הקבוע בהוראות סעיף 58 לחוק העונשין שלפיהן הפעלת עונש מאסר מותנה צריך שתיעשה במצטבר. עסקינן בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות נגד בת זוג, וממילא לא מתקיימים נימוקים מיוחדים לסטייה מהכלל האמור.
42. לבסוף, בהתחשב בתקופת המאסר הנגזרת בזה על הנאשם, כמו גם מכלול נסיבות העניין, איני מוצא מקום להוסיף ולגזור על הנאשם עיצומים כספיים.
43. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- (א) 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל.
- (ב) המאסר המותנה, בן שלושה חודשים, אשר נגזר על הנאשם בת"פ 44003-01-12 בבית משפט

השלום בראשון-לציון, והמאסר המותנה, בן ששה חודשים, אשר נגזר על הנאשם בת"פ 41474-07-12 בבית משפט השלום בראשון-לציון, מופעלים בזה במצטבר לעונש המאסר אשר הוטל בסעיף-קטן (א) דלעיל.

בסך הכל ירצה אפוא הנאשם 12 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו (22.11.13). כמו כן יש לנכות את הימים בהם היה הנאשם עצור בגין המעשים נשוא האישום השלישי, מיום 5.10.13 עד ליום 7.10.13.

(ג) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של אלימות נגד הגוף.

(ד) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של איומים, העלבת עובד ציבור, היזק לרכוש במזיד או הפרת הוראה חוקית.

(ה) ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז אלול תשע"ד, 22 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.